

בית משפט השלום בחיפה

11 ינואר 2011

ת"א 4706-07-08 עזריה נ' מעריב
הוצאות מודיעין

בפני כב' השופט יעקב וגנר – סגן נשיא
התובע רגב עזריה

נגד

מעריב הוצאות מודיעין

הנתבעת

פסק דין

1. התובע הגיש תביעה זו כנגד הנתבעת לפיצויים בגין פגיעה בפרטיות והוצאת לשון הרע עקב פרסום תמונות ומלל בצידן בעיתון הכתוב ובאתר האינטרנט של הנתבעת, אשר יש בהם לטענתו כדי פגיעה בו.

הרקע לתביעה זו הוא מקרה טרגי בו מיום 30.11.07 בו אירעה תאונת דרכים קטלנית שהביא למותם של שני צעירים מעתלית, מתוך חבורה של 4 צעירים שנסעו ברכב. בעקבות התאונה פורסמו בכלי התקשורת הכתובה והאלקטרונית כותרות דרמטיות ותיאורים של האירוע ותוצאותיו.
2. ביום 2.12.07 פורסם בעיתון הנתבעת ובאינטרנט כתבה בעמוד הראשי בו מופיע תמונה גדולה תחת כותרת "החבורה שנהרסה". בתמונה מופיע תמונתו של התובע לצד ארבעת החברים מעתלית כאשר פני הנהג טושטשו ואילו תמונות של התובע נותרה גלויה וללא הסבר. בעמוד האמצעי של העיתון באותו יום פורסמה תמונה נוספת כאשר מעליה נרשם "הקיץ האחרון – חופשה באילת". משמאל צוינו שמות הנספים בתאונה וכן צוין "הנהג" ואלעד וקנין.
3. התובע טען לפרטים שגויים שצוינו בתמונה השנייה האחד כי מדובר בתמונה שצולמה במסיבה באיזור זיכרון יעקב ולא באילת ושמו של התובע איננו כפי שנרשם בפרסום.

ביום 1.4.08 פורסמה באותה תקשורת ידיעה נוספת בעלת כותרת דרמטית לפי נהג של הרכב מואשם בהריגת שני חבריו שנספו בתאונה. באותו יום פרסמה הנתבעת באתר האינטרנט כתבה ובצידה תמונה כותרתה "נהג בן 18 נאשם בהריגת שני חבריו הטובים" וזו התמונה השלישית. התמונה פורסמה ללא כיתוב או תיאור כאשר מסביב לראשם של שניים מהצעירים בתמונה צויר עיגול.

בית משפט השלום בחיפה

11 ינואר 2011

ת"א 4706-07-08 עזריה נ' מעריב
הוצאות מודיעין

4. התובע טען כי היה על הנתבעת לטשטש את פניו בתמונה הראשונה וכן לא היתה מניעה להוסיף כיתוב המודיע כי לתובע עצמו אין שום קשר למצולמים והוא איננה שייך ל"חבורה שנהרסה". בתמונה השנייה גם כן לא טושטשו פניו וגם כאן לא אמרו שאין לו שום קשר למצולמים. בתמונה השלישית בהעדר כיתוב, טוען התובע כי מי שמסתכל בה יכול לחשוך שהוא הנאשם בהריגת שני חבריו.

5. הנתבעת כפרה בפרשנותו של התובע לאירועים ולתמונות וטענה כי אין בפרסום התמונות כדי לפגוע בפרטיותו של התובע וכן עומדת לה ההגנות לפרסום תמונתו של התובע ולחילופין כי הנזק הנטען מוכחש.

6. הצדדים הסכימו כי יינתן פסק דין על יסוד החומר בכתב וזאת לאחר הגשת הסיכומים והמסמכים מטעם כל אחד מהם.

7. לאחר שעיינתי במכלול טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי אין בפרסום התמונות משום לשון הרע. אין ברצוני להכביר מילים בעניין זה ודי שאפנה לנימוקים שניתנו בת.א. 10486/02 מיום 7.12.04 בעניין אחר, היפים גם לתיק זה שבפניי. אזכיר רק כי המבחן לפגיעה מפרסום הוא מבחן אובייקטיבי ואין לקבל את עמדת התובע כי נפגע סובייקטיבית מפרסום התמונות. בע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד לט(4), 734, עמ' 740-739 נאמר:

"המבחן, שבאמצעותו ייקבע אם אכן דברים מסוימים שפירסם פלוני עלולים להוות לשון הרע כלפי אדם פלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי. המבחן הוא אובייקטיבי במהותו, לאמור: לא קובע, מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע הוא, כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו פירסום"

8. עם זאת סבורני כי יש ממש בטענות התובע לעניין הפגיעה בפרטיות. אומנם בין האיסור על פירסום הפוגע בפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות לבין האיסור על פרסום הפוגע בשמו הטוב של אדם לפי חוק איסור לשון הרע, קיימת מידה רבה של חפיפה, אולם כל אחד מהאיסורים מגן על אינטרסים מסוג שונה.

האיסור על פגיעה בפרטיות מגן על הזכות "להיעזב במנוחה" (The right to be let alone), דהיינו: על הזכות להגנת אינטרס פרטי מובהק של נושא הזכות להגן על ה'אני' שבו מפני חדירתה של החברה לתחום הפרט.

מהצגה זו של הערך המוגן בחוק הגנת הפרטיות עולה, כי לא כל פרסום הפוגע בפרטיות יהווה גם פרסום לשון הרע. פרסום הפוגע בפרטיות עשוי להיות בעל השפעה חיובית,

בית משפט השלום בחיפה

11 ינואר 2011

ת"א 4706-07-08 עזריה נ' מעריב
הוצאות מודיעין

נייטרלית או שלילית על שמו הטוב של אדם. לפיכך כל פרסום הפוגע בפרטיות, בין אם הוא חיובי, נייטרלי או שלילי יקנה לאדם המתואר בו עילה על פי חוק הגנת הפרטיות, אולם רק כאשר הפרסום הפוגע בפרטיות הוא שלילי תוקנה לנפגע עילה גם על פי חוק איסור לשון הרע" (שנהר "דיני לשון הרע", (תשנ"ז-1997) עמ' 166-167).

9. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: החוק) קובע :

"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".

סעיף 2 לחוק קובע :

פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה :

(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו ;**

במחלוקת שבין הצדדים, נראה כי אכן נפלו פגמים רבים בפרסום התמונות שהופיעו כאשר בעניין הפגמים אני מבכר את עמדת התובע על פני עמדת הנתבעת.

אם הייתה הנתבעת נוהגת במשנה זהירות ופונה לתובע לצורך קבלת תגובתו לצילומים כפי שהופיעו, או מטשטשת את פניו, מן הסתם, הפגיעה בתובע הנתבעת בפירוש הצילומים כפי שיכול הקורא הסביר לפרש, הייתה נמנעת.

לפיכך יש לראות בפרסום תמונות נשוא הדיון בהקשר שניתן להן ובמילים שצורפו להן, כטענות התובע, פגיעה בפרטיות, לפי סעיפים 2(4) לחוק הגנת הפרטיות.

משכך ולפי סעיף 4 לחוק הקובע כי **"פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש] יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה"**, יש צורך לאמוד את הנזק שנגרם לתובע עקב הפרסום.

10. הנתבעת טענה כי פרסום התמונות נעשה בתום לב וכי לא נגרם לתובע נזק כלשהו. אינני מקבל טענותיה אלו. סבורני כי עצב הפרסום של התמונות בהקשרים שניתנו להם בהוספת הכתוביות יש בהם כדי להצדיק את עמדת התובע כי אין מדובר בעניין של מה בכך וכי אומנם הקורא הסביר יכול היה לחשוב כי התובע מעורב בתאונה הטרגית או אחראי לאירועה.

בית משפט השלום בחיפה

11 ינואר 2011

ת"א 4706-07-08 עזריה נ' מעריב
הוצאות מודיעין

הנתבעת יכלה להימנע מכל האמור לו ביררה עם התובע לגבי התמונות שפורסמו, לגבי אי מעורבותו או לחילופין, יכלה וחייבת הייתה, בנסיבות, לטשטש את פניו בתמונה הראשונה וכן לא הייתה מניעה להוסיף כיתוב המודיע כי לתובע עצמו אין שום קשר למצולמים והוא איננה שייך ל"חבורה שנהרסה". בתמונה השנייה גם ניתן היה לטשטש את פניו או לציין שאין לו שום קשר למצולמים. בתמונה השלישית היה מקום להוסיף כיתוב המבהיר כי התובע איננו מעורב ובכך למנוע שמץ של מחשבה שמא התובע הוא הנאשם בהריגת שני חבריו. סיכומו של דבר יש בפרסום התמונות עם הכתוביות כדי פגיעה בפרטיות התובע ואין עומדות לנתבעת ההגנות בחוק.

11. פרסום התמונות גרם לעוגמת נפש לתובע ועם זאת לקחתי בחשבון כי הנתבעת קיבלה את התמונה נשוא הדיון מאחד ממשפחות הנספים בתאונה ולא היה בכוונתה לפגוע בתובע.

סעיף 22 לחוק הגנת הפרטיות קובע:
"בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב, לטובת הנאשם או הנתבע, גם באלה:
(1) הפגיעה בפרטיות לא הייתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;
(2) הוא לא התכוון לפגוע;
(3) אם הייתה הפגיעה בדרך של פרסום - הוא התנצל על הפרסום ונקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את הפגיעה, ובלבד שההתנצלות פורסמה במקום, במידה ובדרך שבהם פורסמה הפגיעה ולא היתה מסויגת".

בהתחשב באמור לעיל ומכלול טענות הצדדים אפסוק לתובע פיצוי מתון בגין הנזק הלא ממוני, בגין עוגמת הנפש בעקבות פרסום התמונות, בסך של 13,000 ₪.

12. אשר על כן הנני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 13,000 ₪, כמו כן ישלמו הנתבעים הוצאות משפט ושכ"ט בסך של 2,200 ₪ בצירוף מע"מ. הסכומים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד לתשלום המלא בפועל.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"א, 11 ינואר 2011 העדר הצדדים.

בית משפט השלום בחיפה

11 ינואר 2011

ת"א 4706-07-08 עזריה נ' מעריב
הוצאות מודיעין

יעקב וגנר, סגן נשיא